

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Бургас, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LVII СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Т. Донева

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от Красимира Т. Донева Административно наказателно дело № 20212120205121 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН. Образувано е по жалба на М. АЛ. С. против Наказателно постановление № 21-0769-002968/26.08.2021 г. на Началник група към ОДМВР – Бургас, Сектор „Пътна полиция“ – Бургас, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП кумулативно са наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР е постановено отнемане на 10 контролни точки. Претендира се отмяна на наказателното постановление с твърдение за липса на знание у наказаното лице за служебната регистрация на МПС, собственост на друго лице, респективно поради неосъществено от субективна страна деяние.

Въззиваемата страна е изразила писмено становище за неоснователност на жалбата и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В противен случай, ако съдът я уважи и жалбоподателят претендира разноски, на осн. чл. 63, ал. 4 от ЗАНН прави възражение за прекомерност на възнаграждението на защитника-адвокат.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

В с. з. въззиваемата страна не се представлява.

След като обсъди направените в жалбата оплаквания, становището на въззиваемата страна, събраните по делото писмени и гласни доказателства и извърши проверка на обжалваното наказателно постановление, съдът приема за установено следното:

С атакуваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран на осн. чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП за това, че на 29.03.2021 г. около 09,50 ч. в гр. Бургас, на ул. «И» управлява лек автомобил «ТОЙОТА КОРОЛА» с рег. № ***, собственост на В.Д. С.а, който не е регистриран по надлежния ред – МПС е със служебно прекратена регистрация от 25.11.2020 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

НП е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение серия АА № 933346/21.06.2021 г., като административно-наказващият орган е възприел отразената в АУАН фактическа обстановка и посочената от актосъставителя нарушена разпоредба на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Във връзка със съставянето на АУАН е образувана преписка за евентуално извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК – за управление на МПС, което не е регистрирано по законоустановения ред. По преписката е снето писмено сведение от водача, който е обяснил, че не е знаел, че МПС е с изтекла застраховка „Гражданска отговорност“ и с прекратена регистрация. Снето е обяснение и от собственичката на МПС – В.Д. С.а, която е обяснила, че жалбоподателят инцидентно е управлявал автомобила ѝ на датата на проверката. Изготвена е докладна записка. С Постановление от 18.08.2021 Районна прокуратура – Бургас е отказала да образува наказателно производство с мотив, че деянието не е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят не е знаел за служебната дерегистрация.

Видно от съдържащите се в административно-наказателната преписка справки, собственик на процесното МПС е В.Д. С.а, като регистрацията му в КАТ е прекратена на 25.11.2020 г. с основание „без ГО”.

Наказателното постановление е връчено на 28.10.2021 г., а жалбата е депозирана на 03.11.2021 г.

При така установените факти от значение за спора, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от надлежно легитимирано лице и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

АУАН е съставен от мл. автоконтрольор на обслужвана територия в гр. Бургас, на основание регламентираната от закона компетентност, а НП е издадено от компетентен орган – от Началника на група към ОДМВР – Бургас, Сектор „Пътна полиция“ – Бургас, на обслужваната територия гр. Бургас, в съответствие с разпореденото овластяване със Заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание регламентиращите компетентността на наказващите органи разпоредби на закона – чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и чл. 47, ал. 2, вр. ал. 1 б. „а“ от ЗАНН. Административно-наказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок.

Според легалното определение на § 6, т. 18а от ДР на ЗДвП, “регистрация” е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Според чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. В окомплектованата по реда на чл. 60, ал. 2 от ЗАНН административно-наказателна преписка не се съдържа доказателство към момента на проверката собственичката на МПС – В.Д. С.а да е била уведомена за служебното прекратяване на регистрацията на МПС, за да е изводимо и знанието на жалбоподателя-ползвател на МПС за това обстоятелство. Изобщо, от материалите по делото не се установява знание на жалбоподателя, че регистрацията на предоставения му и управляван от него автомобил е била прекратена служебно. В случая процесното МПС е собственост на друго лице, било е оборудвано с необходимите 2 броя регистрационни табели и е имало свидетелство за регистрация, поради което жалбоподателят не може да

предполага, че автомобилът е с прекратена регистрация. Следователно не може да се направи извод, че към датата на извършване на проверката водачът е знаел, че управлението от него автомобил е със служебно прекратена регистрация, а липсата на вина изключва административно-наказателната му отговорност, тъй като не е осъществил от субективна страна състава на посоченото в разпоредбата на чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП административно нарушение.

Освен това, разпоредбата на чл. 574, ал. 10 от КЗ задължава Информационния център на Гаранционния фонд да уведоми собствениците на моторни превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, да даде срок от 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. Едва след изтичане на този срок и ако не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 /компетентните държавни органи, които регистрират моторните превозни средства в Република България/ да прекрати регистрацията на моторното превозно средство. Изпращането на подобно уведомление до В.Д. С.а, която е собственик на автомобила, по делото не е доказано. При това положение е невъзможно да се приеме, че жалбоподателят е бил наясно с обстоятелството, че за управлението от него автомобил, няма сключена и действаща застраховка "Гражданска отговорност", респективно знание, че по този повод инцидентно управляваното от него МПС е било deregистрирано.

С оглед на изложеното жалбата е основателна, а обжалваното наказателно постановление се явява необосновано и недоказано, и на това основание подлежи на отмяна.

В разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 5 от Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на МПС е предвидено, че за нарушение на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП на водача се отнемат 10 контролни точки. В чл. 157 от ЗДвП е изяснена правната природа на контролните точки за отчет на извършените нарушения.

Тази формулировка показва, че законодателят ги е предвидил единствено като средство за отчитане на установени нарушения, без да третира отнемането им като административно наказание или принудителна административна мярка. Следва да се има предвид, че контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

Жалбоподателят не е поискал присъждане на разноски и не е представил доказателства за сторени такива, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0769-002968/26.08.2021 г. на Началник група към ОДМВР – Бургас, Сектор „Пътна полиция“ – Бургас, с което на М. АЛ. С., с ЕГН *****, от ****, на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП кумулативно са наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР е постановено отнемане на 10 контролни точки. Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Бургас в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____